

ಪ್ರಕಟವಾಗಿದ್ದು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದವ್ಯಾಗಳು. 1918ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ‘ಶಗ ನಾವು ಮಾತನಾಡುವ ಭಾಷೆಗೆ ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ಹೇಗೆ ರಚಿಸಬೇಕು’ ಲೇಖನ ಹಲವಾರು ಪ್ರೋಫೆಸಿಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಗೊಂಡ ಹಾಗೂ ಹೇಡೆನ್ನಿಸುವ ಶೈಲಿಯಿಂದ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯ ಕೆಲವು ವಾಕ್ಯಗಳು ಇಲ್ಲವೇ: ‘ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದ ಭಾಷಾ ವ್ಯೇಷಣವೆಂದರೆ ಪದ್ಯವೇ ಸರಿ’, ‘ಸಮಸ್ತ ಸಂಸ್ಕೃತ ವಾಜ್ಯಮು ಪದ್ಯಮಯವಾಗಿದೆ’, ‘ತತ್ವಾಲೀನ ವ್ಯೇಯ್ಯಾಕರಣರು ಈ ಪದ್ಯ ವಾಜ್ಯಮನ್ನೇ ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ವ್ಯಾಕರಣ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ’, ‘ಶಬ್ದಮಳದರ್ಶನ, ಶಭಾನುಶಾಸನ ಮುಂತಾದ ಹಳೆಯ ವ್ಯಾಕರಣಗಳು ಅವಾರ್ಚಿನ ಕಾಲದ ಪ್ರೋಫೆಸಿಯವಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಕನ್ನಡದ ವಿಶಿಗೊಗಿ ಹೊಸ ವ್ಯಾಕರಣ ರಚಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ.’

ಅಲ್ಲಿಂದ ಭಾರತ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನ 1935ರ ಡಿಸೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಜರುಗಿತು. ಅದು 21ನೇ ಸಮ್ಮೇಳನವಾಗಿದ್ದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಸಲ ‘ಸಂಶೋಧಕ ಗೌಪೀಯನ್ನು ಅಯೋಜಿಸಲಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅದರ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದವರು ರಾಜಪುರೋಹಿತರು. ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಮತ್ತೊಂದರು ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ ‘ಇತಿಹಾಸವೆಂದರೆ ಏನು?’ ಎಂಬಿದನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ‘ಅಧ್ಯತ್ರ ರಮ್ಯಾವಾದ ಯುದ್ಧಗ್ರ ವಣಣನೆಯ ಅಧ್ಯವಾ ಕೇವಲ ಅರಸು ಮನೆನಿನದ ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದರೆ ಮಾತ್ರ ಇತಿಹಾಸವಲ್ಲ’, ‘ಸಮಾಜಪುರುಷನ ಸಹಸ್ರಿಧ ವ್ಯಾಪಾರಗ್ರ ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮಾದ ಪರಿಷ್ವಾರವೇ ನಿಜವಾದ ಇತಿಹಾಸ...’, ‘ರಾಜಕಾರಣಕ್ಕೆ ಅಗ್ರಸ್ಥಾನವಿದ್ದರೂ ರಾಜಕಾರಣವೂ ಇತಿಹಾಸದ ಒಂದು ಭಾಗ.’

ಅಯಾ ಕಾಲದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಕವಿಗಳು, ಕಲಾಕಾರರು ಇವರ ಕಾರ್ಯ ಕೂಡ ಇತಿಹಾಸವೇ. ಹೀಗಾಗಿ ರಾಜಪುರೋಹಿತರ ಸಂಶೋಧನಗಳಲ್ಲಿ ಬದಾಮಿ ಚಾಲುಕ್ಯರ ಪುಲಿಕೆಶಿ, ಕಲ್ಬಾಣ ಚಾಲುಕ್ಯರ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯ, ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟರ ನೃಪತುಂಗ, ವಿದ್ಯಾರಜ್ಣರು ಎಷ್ಟು ಮಹತ್ವದ ಸಾಧನ ಪಡೆದಿರುವರೋ ಅಷ್ಟೇ ಮಹತ್ವದ ಸಾಧನವನ್ನು ರನ್ನ,

ಗಜಾಂಕುಶ, ಹರಿಹರ, ಕುಮಾರವಾಸ, ರತ್ನಾಕರವರ್ಣೀ ಇವರೂ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಅಯ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಎದ್ದೂಕಾಣುವುದು ರಾಜಪುರೋಹಿತರ ಅಪರಿಮಿತ ಕನ್ನಡಾಭಿಮಾನ.

ಕವಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ರಾಜಪುರೋಹಿತರು ‘ಕವಿರಾಜಮಾರ್ಗಂ’ದ ಮೂರು ಸಂಶೋಧನಾ ಲೇಖನಗಳು, ‘ಸಂಶೋಧನೆ ಹೇಗೆರಬೇಕು?’ ಎಂದು ಕೇಳುವ ಕಲಿಯಬೇಕನ್ನು ಕುಶಾಹಲಿಗಳಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕವಾಗಿಲ್ಲ. 1931ರಲ್ಲಿ ಬರದ ‘ವರದರು ಮೂರರ ನಾಡು ಯಾವುದು?’ ಬಿರಹಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಅಧಾರವಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು - ಕರ್ತವ್ಯ ಶಾಸನ, ಶಿಕಾರಿಪುರ ಶಾಸನ ಮೇಲಾಗಿ ಆರು ಶಾಸನಗಳು ಹಾಗೂ ರನ್ನನ ‘ಗದಾಯುಧ್’ ಹಾಗೂ ‘ಕವಿರಾಜಮಾರ್ಗ’ ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ. ಅದೇ ರೀತಿ ‘ತಿರುಳ್ಳನ್ನಡ ನಾಡು ಯಾವುದು?’ ಹಾಗೂ ‘ಕವಿರಾಜಮಾರ್ಗದ ಕರ್ತೃ ಯಾರು?’ ಲೇಖನಗಳು ರಾಜಪುರೋಹಿತರ ವಿದ್ವತ್ತಿಗೆ ಉದಾಹರಣೆಯಂತಿವೆ.

ರಾಜಪುರೋಹಿತರ ವಿಶೇಷ ಅಭಿಮಾನ ಕಲಾಜಿ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ. ಅಂತಹೀ ಚಾಲುಕ್ಯರ ಎರಡನೇ ಪುಲಿಕೆಶಿಗೆ ದಕ್ಷಿಧರೂ ಬಹಳಪ್ಪು ಜನ ಮೆಚ್ಚೆಹೊಂದಿರುವುದು ಅವರ ವಿಜಯನಗರ ಪತನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಸಂಶೋಧನಾ ಲೇಖನವನ್ನೇ. ಒಂದು ‘ಬಬ್ಯೇರು’ನಿಂದ ಆಧಾರದೊಂದಿಗೆ ಅತಿ ಪರಿಶ್ರಮಪಟಪ್ಪು ಅನೇಕ ದಿನಗಳ ಬಹುಮುಖಿ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸಿ, ‘ಆ ಯುದ್ಧ ನಡೆದದ್ದು ತಾಳಿಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ; ಅದು ನಾಲ್ಕುತಾದು ಸಮೀಪದ ರಾಕ್ಷಸ-ತಂಗದಿಗಿಳ ನಡುವಿನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ’ ಎಂದು ಉತ್ತನವದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಿತ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ರಾಜಪುರೋಹಿತರು ಕೆಲವು ಧಾರ್ಮಿಕ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರಯುಷರ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶೋಧನೆಗ್ಗೆಯು ಅವರ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅದೇ ಪ್ರಾಚೀನ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಸರಿಸಲೇಬೇಕಾದ ಅವರ ಇನ್ನೊಂದು ಕೃತಿ ‘ಕನಾಂಡಕದ ವಣಣನೆಯೂ ಇತಿಹಾಸವೂ’. ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಶ್ಚಪಸ್ತಕವಾಗಿ ಬರೆದ ಈ ಪಶ್ಚಪಸ್ತಕವೇದರಿಗೆ ಕೂಡ ರಸಭ್ರಿತ ಭಾಷೆ, ವಿವರಗಳೊಂದಿಗೆ ಮುದನೀಡುತ್ತದೆ.